

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/243/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613209173
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4613209173.6

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany sudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, Industriestrasse 13c, 6300 Zug, Švajčiarsko, právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Karadžičova 8, P. O. Box 205, Bratislava, proti odporcovi: Š. U., W.. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cífrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 751,71 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

Navrhovateľ je **p o v i n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 152,29 eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu 17.09.2013, sa pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia s.r.o. domáhal od odporcu zaplatenia sumy 751,71 eur s príslušenstvom, titulom nesplateného úveru. V podanom návrhu uviedol, že dňa 14.11.2007 odporca uzavrel so Všeobecnou úverovou bankou a.s. (ďalej len VÚB, a.s.) v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úverový rámec vo výške 497,91 eur (15 000 Sk), ktorý sa odporca zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach po 16,60 eur (500 Sk). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet. Odporca bol povinný vyčerpanú sumu úveru uhradiť za podmienok dohodnutých v zmluve resp. v obchodných podmienkach. Na základe obchodných podmienok - ak dlžník nezaplatí splátku a prípadne ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, veriteľ má právo vyhlásiť celý dlžný zostatok za okamžite splatný. Súčasne navrhovateľ v podanom návrhu poukázal nato, že poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v cenníku, ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch banky a banka je oprávnená ho jednostranne meniť. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a zaniká dohodou zmluvných strán, výpoveďou jednej z nich, alebo zrušením kartového účtu. Podľa tvrdení navrhovateľa v podanom návrhu z dôvodu neplnenia si povinností zo strany odporcu, bola vyhlásená predčasná splatnosť dlžného zostatku. Pôvodný navrhovateľ nadobudol predmetnú pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 uzavretej z VÚB a.s. ako postupcom. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 751,71 eur, ktorá pozostávala z nesplatenej istiny vo výške 550,64 eur, poplatkov v zmysle cenníka vo výške 151,72 eur a úroku z dlžnej čiastky vo výške 49,35 eur.

Písomným oznámením zo dňa 08.10.2013, označeným ako návrh na vstup vedľajšieho účastníka, oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, zo sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, že podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), vstupuje do konania na pomoc a podporu odporcu/spotrebiteľa ak vedľajší účastník.

Okresný súd Topoľčany následne vydal vo veci dňa 15.11.2013 platobný rozkaz č.k. 6Ro/747/2013 - 26, ktorým vyhovel podanému návrhu. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal odpor vyššie špecifikovaný vedľajší účastník, a to podaním doručeným súdu 26.11.2013. V podanom odpore namietal, že v predmetnom konaní platobný rozkaz nemal byť vydaný, nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú vec a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Zároveň vedľajší účastník žiadal, aby navrhovateľ ozrejmil svoje tvrdenie o vyhlásení predčasnej splatnosti dlžného zostatku úveru resp. aby predložil listiny, z ktorých je zrejmé, kedy sa uplatnená pohľadávka stala splatnou. Zároveň uviedol, že podľa obsahu návrhu sa pohľadávka stala splatnou najneskôr v mesiaci jún 2010, keďže zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty bola uzavretá 14.11.2007 s počtom mesačných splátok 30 a nárok navrhovateľa sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe. Vedľajší účastník preto v podanom odpore, okrem iného, vzniesol aj námietku premlčania uplatneného nároku. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Uznesením č.k. 6Ro/747/2013-38 zo dňa 30.1.2014 tunajší súd vyššie uvedený odpor proti platobnému rozkazu, podaný vedľajším účastníkom odmietol. V dôsledku odvolania vedľajšieho účastníka bolo uvedené uznesenie tunajšieho súdu (o odmietnutí odporu) uznesením Krajského súdu v Nitre (ako odvolacieho súdu) č.k. 25Co/275/2014-62 zo dňa 25.04.2014 zrušené a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení odvolací súd uviedol, že už vo svojom rozhodnutí č.k. 25Co/377/2013 z 29.11.2013 zaujal zásadný právny názor, podľa ktorého vedľajší účastník je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu. Zároveň odvolací súd poukázal na to, že vedľajší účastník vstup do konania oznámil relevantným spôsobom skôr, ako bolo vydané súdne rozhodnutie a súd prvého stupňa ho aj posudzoval ako vedľajšieho účastníka v konaní, dôkazom čoho je aj doručenie platobného rozkazu právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka. Pokiaľ ide o legitímáciu na podanie opravného prostriedku, odvolací súd uviedol, že vedľajší účastník je legitimovaným subjektom na jeho podanie, avšak len v prípadoch, ak ho zároveň podá aj odporca, prípadne, že s ním odporca vyjadril súhlas. Argumentácia o neprípustnosti podať odpor vedľajším účastníkom preto, lebo O.s.p. v § 174 ods. 2 označuje osobu na podanie odporu „odporcom“, pričom ten istý právny predpis v prípade odvolania označuje osobu na podanie odvolania „účastník“, je podľa odvolacieho súdu irelevantná a zavádzajúca. Odvolací súd v závere svojho zrušujúceho uznesenia uviedol, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude doručiť odpor vedľajšieho účastníka aj odporcovi s výzvou, aby sa vyjadril, či súhlasí s podaným odporom, alebo nesúhlasí, a uvedie k tomu dôvody.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Nakoľko uznesenie tunajšieho súdu č.k. 6RO/747/2013-38 zo dňa 30.01.2014, o odmietnutí odporu podaného vedľajším účastníkom na strane odporcu, bolo odvolacím súdom zrušené, súd je v tomto konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu ohľadom prípustnosti resp. účasti vedľajšieho účastníka v tomto konaní, vrátane jeho legitímácie na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Tunajší súd preto následne konal v intenciách vyššie uvedeného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a písomnou výzvou zo dňa 31.07.2014 zaslal odpor vedľajšieho účastníka na vedomie odporcovi a vyzval ho, aby sa k nemu v určenej lehote vyjadril spolu s uvedením dôvodov, pre ktoré s týmto odporom súhlasí, alebo nesúhlasí. Dňa 27.10.2014 sa na tunajší súd dostavil odporca, ktorý do zápisnice spísanej vyšším súdnym úradníkom tunajšieho súdu uviedol, že s odporom podaným vedľajším účastníkom súhlasí z dôvodu, že predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a žalobný návrh je sčasti v zjavnom rozpore so zákonom a preto súd nemal platobný rozkaz vydať.

V priebehu konania bola následne pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na súčasného navrhovateľa a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.01.2014 uzavretej medzi spoločnosťou Profidebt Slovakia s.r.o. ako postupcom a súčasným navrhovateľom ako postupníkom. Na základe uvedenej skutočnosti tunajší súd uznesením č.k. 8C/243/2014 - 76 zo dňa 18.11.2014 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia s.r.o. a na jeho miesto vstúpil súčasný navrhovateľ. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.12.2014.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä žiadosťou o aktiváciu Karty T-Mobile zo dňa 14.11.2007, k nej pripojenými obchodnými podmienkami, zmluvami o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 02.20.2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 14.11.2007 uzavrel odporca ako fyzická osoba zmluvu (označenú ako žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile) s VÚB, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca odporcovi vo výške 497,91 eur (15 000 Sk), ktorý sa odporca zaviazal splácať v mesačných splátkach po 16,60 eur (500 Sk). Zmluva samotná neobsahuje údaj o dátume splatnosti prvej ani ďalších splátok, ani celého úveru, vyznačený je iba spôsob platenia mesačných splátok a to poštovou poukážkou. Z obsahu a formy predloženej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o predtlačný formulár, do ktorého sa vypisujú resp. vyplňajú iba kolónky ohľadom identifikácie dlžníka, výšky úveru a spôsobu jeho splácania, Zmluva ďalej obsahuje ustanovenia bodov V., VI., ktoré sú písané mimoriadne drobným a ťažko čitateľným písmom, a ešte drobnejším, mimoriadne ťažko čitateľným písmom sú písané aj obchodné podmienky, ktoré majú byť súčasťou uvedenej zmluvy.

Zo predložených zmlúv o postúpení vyplýva, že pôvodný veriteľ (VÚB, a.s.) postúpila predmetnú pohľadávku voči odporcovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2001 na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. Uvedené postúpenia oznámila VÚB, a.s. odporcovi písomným oznámením zo dňa 02.02.2012.

Spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.01.2014 postúpila predmetnú pohľadávku na súčasného navrhovateľa.

V písomných podaniach doručených tunajšiemu súdu dňa 25.11.2014, 09.03.2015, ako aj 10.06.2015 navrhovateľ uviedol, že odporca nevyužil svoje zákonné právo podať proti platobnému rozkazu odpor, a vydaný platobný rozkaz preto nadobudol účinky právoplatného rozsudku. Z uvedeného je podľa navrhovateľa zrejmé, že odporca nemal záujem na pokračovaní v konaní a s vydaným platobným rozkazom súhlasil. Právo podať odpor proti platobnému rozkazu, podľa navrhovateľa, prislúcha v zmysle § 172 ods. 1 a § 174 ods. 2 O.s.p. iba odporcovi, a ani prípadný včasný súhlas odporcu na podanie odporu vedľajším účastníkom nemôže túto dikciu zákona preklenúť, a v jej zmysle je teda na podanie odporu subjektívne legitimovaný výlučne odporca a nie vedľajší účastník. Zároveň podľa navrhovateľa vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu je v štádiu skráteného konania, ktorým je konanie o vydanie platobného rozkazu neprípustný. Účinky vedľajšieho účastníctva môžu podľa navrhovateľa nastať len v sporovom konaní a pokiaľ ide o skrátené konanie, tieto môžu nastať až po podaní odporu odporcom. Vedľajší účastník tak do skráteného konania nielenže podľa navrhovateľa nemal byť pripustený, ale tým, že podal proti platobnému rozkazu odpor, konal v rozpore so záujmami odporcu, ktorý ostal v konaní pasívny, odpor nepodal, čím s vydaným platobným rozkazom súhlasil. Navrhovateľ preto žiadal, aby súd podanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu označené ako odpor odmietol ako odpor podaný neoprávnenou osobou .

Tunajší súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 12.06.2015 na ktoré sa navrhovateľ nedostavil a písomne trval na zrušení termínu pojednávania z dôvodu, že podľa jeho názoru bol podaný odpor neoprávnenou osobou a súd teda nemá pokračovať v konaní.

Odporca potvrdil, že mu bola poskytnutá karta, na základe ktorej čerpal úverový rámec 15 000 Sk a zaplatil jednu, alebo dve splátky. Nepamätá si, či mu bol zaslaný doklad o zosplatnení pohľadávky. Úver čerpal tak, že kartou platil v obchode, alebo vyberal peniaze z bankomatu. Odporca súčasne vzniesol námietku premlčania, obdobne ako vedľajší účastník.

Uvedené pojednávanie tunajší súd odročil s tým, že súčasne vyzval navrhovateľa, aby v určenej lehote predložil doklady týkajúce sa poskytnutého úveru, a to najmä doklady ohľadom čerpania úveru zo strany odporcu, prehľad splácania úveru, ako aj doklad o zosplatnení pohľadávky, prípadne ďalšie doklady, týkajúce sa vymáhanej pohľadávky. Napriek uvedenej výzve súdu navrhovateľ žiadané doklady nepredložil .

Tunajší súd následne vytýčil vo veci posledný termín pojednávania na deň 02.02.2016 a v predvolaní na tento termín, opätovne vyzval navrhovateľa, aby v určenej lehote špecifikoval sumu zaplatenia ktorej sa domáha t.j. aby uviedol, z čoho táto suma pozostáva (úroky, poplatky, zmluvná pokuta, vrátane

uvedenia spôsobu ich výpočtu) spolu s uvedením konkrétneho ustanovenia zmluvy, resp. VOP od ktorého sa výpočet odvodzuje, aby uviedol, kedy sa odporca dostal do omeškania s odôvodnením a zároveň aby súdu predložil splátkový kalendár resp. prehľad čerpania a splácania poskytnutého úveru z ktorého bude zrejmý aj dátum prvého a posledného čerpania, ako aj dátum prvej a poslednej splátky. Navrhovateľ ani po tejto výzve súdu žiadané doklady a dôkazy nepredložil, opätovne doručil súdu iba písomnú žiadosť o zrušenie termínu pojednávania z dôvodov už uvádzaných vyššie, t.j. že odpor bol podľa neho podaný neoprávnenou osobou, preto mal byť súdom odmietnutý a podľa navrhovateľa je tak vo veci vydaný platobný rozkaz právoplatný- je tu prekážka právoplatne rozhodnutého konania, preto žiadal, aby súd konanie zastavil.

Podľa § 52 ods. 1 -3 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.12.2007 (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1- 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 05.04.1993 (ďalej len Smernica), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

V zmysle čl. 2 písm. b) a c) Smernice, spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu. Predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2007 (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2. zák. č. 258/2001 Z. z. v rozhodnom znení, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. v rozhodnom znení, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy uzavretej medzi VÚB, a.s., a odporcom sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzavrela predmetná spoločnosť v rámci svojej podnikateľskej činnosti a odporca, v postavení spotrebiteľa, ktorý pri jej uzatváraní nevystupoval v rámci svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti. S poukazom na uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd pritom prihliadal aj na ustálenú judikatúru v súlade s eurokonformným výkladom smernice 93/13/EHS a verejno-právny charakter ochrany spotrebiteľa t.j. povinnosť štátnych orgánov členského štátu Európskych spoločenstiev (pod tento pojem je potrebné zahrnúť aj súd) vykladať svoje právo v čo najvyššej možnej miere eurokonformne, čiže v súlade s právom Európskych spoločenstiev, tak aby sa dosiahol cieľ sledovaný komunitárnou normou.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne podpíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 5 ods. 1, 2 O.s.p., súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach. Súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Dôkazná povinnosť účastníkov v sporovom konaní (§ 120 ods. 1 O.s.p.) t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka.

Z citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že v občianskom súdnom konaní sa uplatňuje zásada prejednávacia, podľa ktorej sú účastníci konania povinní tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia); sú tiež povinní plniť dôkaznú povinnosť a teda označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôsledkom nesplnenia týchto povinností je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre účastníka, ktorý tieto povinnosti nesplnil; súd nie je sám povinný po významných skutočnostiach pátrať.

V predmetnom spore navrhovateľ, ktorý je zastúpený advokátskou kanceláriou (§ 5 ods. 2 O.s.p.), k návrhu, nepripojil špecifikáciu uplatnenej pohľadávky, splátkový kalendár z ktorého by vyplýval spôsob čerpania a splácania poskytnutého úveru, vrátane spôsobu akým boli úhrady odporcu započítavané t. j. nepredložil listinné dôkazy, z ktorých by vyplývala dôvodnosť, výška a špecifikácia uplatnenej sumy, a to napriek tomu, že súd navrhovateľa na splnenie tejto povinnosti opakovane vyzýval.

Keďže v prejednávanom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd je povinný skúmať uzatvorenú zmluvu a skúmať, či boli dodržané v predmetnom spotrebiteľskom vzťahu práva spotrebiteľa, navyše sa jedná o návrhové konanie a navrhovateľ nesie dôkazné bremeno (bremeno tvrdenia aj bremeno dôkazu). Keďže navrhovateľ je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že

advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti má obsahovať návrh a rovnako musí vedieť, že k návrhu je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v návrhu (súd poukazuje aj na § 5 O.s.p.).

Na základe uvedeného, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, a nepreukázal skutočnosti, z ktorých by vyplývala dôvodnosť v návrhu uplatnenej sumy, vrátane vzniku omeškania odporcu, výšky a dôvodnosti uplatňovanej sumy, spôsobu započítania úhrad zo strany odporcu a pod. K návrhu totiž nebol pripojený žiadny splátkový kalendár ani platobná história, z ktorého by bolo možné určiť, akú sumu mal odporca titulom poskytnutého úveru reálne vyčerpať, akým spôsobom, ani akú sumu doposiaľ odporca splatil a na aké položky bolo jeho plnenie započítané, vrátane ozrejmenia kedy, a na základe akej skutočnosti došlo k zosplatneniu úveru resp. kedy sa odporca dostal do omeškania a s akými úhradami. Preto súd návrh v celom rozsahu zamietol. Z maximálne všeobecne koncipovaného návrhu na začatie konania, sa totiž nedalo vôbec zistiť a preskúmať, či požadované plnenie je v súlade s hmotným právom, a to najmä s prihliadnutím na právne predpisy o ochrane spotrebiteľa.

V konaní úspešný odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto jej súd ich náhradu nepriznal, keďže podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o náhrade trov konania súd rozhoduje iba na návrh.

Súd v zmysle § 146 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 152,29 eur, ktorá podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pozostáva z 2 úkonov právnej pomoci po 51,45 eur (príprava a prevzatie zastúpenia, odpor proti platobnému rozkazu) 1 úkon vo výške 25,73 eur (odvolanie proti uzneseniu o odmietnutí odporu), 2 x režijný paušál po 7,81 eur (k úkonom z roku 2013, 1 x režijný paušál vo výške 8,04 eur (k úkonu z roku 2014).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Nitre, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.